

Radek Pokorný: Stupňující se špionománie a udavačství, jež tolik připomíná „tradice“ protektorátu Böhmen und Mähren. Ukrajinská zástěrka Washingtonu ... Všechno zakázat!

- CZ24 News | 25. března 2022

Radek Pokorný se zamýšlí nad stále se stupňující špionománií a udavačstvím, jež tolik připomínají „tradice“ protektorátu Böhmen und Mähren, ale navzdory všem důvodným obavám zůstává opatrným optimistou

Zoufalství novodobých politruků narůstá. Projevuje se i tak, že vrcholí nevyhlášená soutěž o to, kdo z politiků a propagandistů dokáže sprostěji nadávat Vladimíru Putinovi. Třeba takový místopředseda ODS Saša Vondra se jako pravý bergogliovský katolík v přípravě na Velikonoce vyznal, že by ho nejraději uškrtil vlastníma rukama (co takhle ukřižovat?). Jeho šéf, bergogliovský katolík a válečný zločinec Joe Biden, dokonce ruského prezidenta počastoval takovými výrazy, že to možná způsobí přerušení diplomatických vztahů mezi oběma velmocemi.

V Rusku mezitím Putina popularita v přímé úměře k západní nenávisti strmě roste. Ještě v lednu se pohybovala kolem 70 procent. Nyní agentury hlásí desetiprocentní nárůst. 80procentní podporu měl Putin naposledy po začlenění Krymu do Ruské federace.

Většina Rusů totiž přesně ví, o co se na Ukrajině hraje: Obrovské dodávky zbraní, včetně těch nejtěžších, které dnem i nocí putují na podporu kyjevského režimu ze všech koutů světa ovládaných Washingtonem. Žoldáci a „poradci“ štědře placení západními vládami a temnými totalitními strukturami v pozadí. Pro každého, kdo má v hlavě rozum, není pochyb: Rozhodující střet mezi globalisty a Ruskem jde do finále.

Ukrajinská zástěrka Washingtonu

Absolutní většina Rusů (na rozdíl od podstatné části západní veřejnosti zmanipulované režimními médii a cenzurou odštěpené od svobodných informací) přesně chápe, o co jde. Putinovo Rusko stojí v cestě globalistům a jejich snu o světovládě. Bylo vtaženo do války, která se má kromě jiného pokusit zdecimovat část ruské armády. Proto také zapojení všech sil – zatím kromě přímého vstupu jednotek NATO do bojů, jež by odstartovalo jadernou třetí světovou válku.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Kromě dodávek zbraní a jednotek žoldáků jsou to i všechny zpravodajské informace (včetně veškeré logistiky) o pohybu ruských vojsk na zemi, na moři i ve vzduchu získávané pomocí amerických satelitů, špionážních letadel a stovek dronů.

Na Ukrajině ve skutečnosti nebojuje proti Rusku ukrajinská armáda. Vedení veškerých operací převzaly polní štáby NATO rozmístěné kolem ukrajinských hranic. Hlavní strategická rozhodnutí pocházejí z Pentagonu. Jsme tedy svědky polootevřené války, ve které stojí Rusko samo proti celému západnímu světu s jeho obrovskou vojenskou silou.

Čekání na záminku

Válečnické kruhy ve Washingtonu a Bruselu se na tuto válku připravovaly ihned po dosazení Joe Bidena (po zfalšovaných volbách) do Bílého domu. Zelenského vláda pod taktovkou amerických poradců připravila několik variant provokací, o nichž se vědělo, že bezpečně ruského medvěda z brlohu vytáhnou.

Plán na obsazení Doněcké a Luhanské republiky s vyvražděním a vyhnáním miliónů ruskojazyčných Ukrajinců, byl, jak vyplývá z ukořistěných dokumentů, naplánován na začátek března. Vystupňované únorové ostřelování na Donbase bylo jen ouverturou před rozhodujícím úderem. Souběžně běžela na Ukrajině výroba „špinavé“ jaderné bomby a biologických zbraní, které měly být použity nejen na Donbase, ale i ve městech ruského vnitrozemí.

Moskva byla svými zpravodajci o těchto válečných přípravách včas informována. Putin se proto, navzdory všem rizikům, pustil do náročné akce. Věděl, co bude znamenat přímý střet s nejmocnějšími silami Západu: Totální hospodářskou blokádu a spuštění mediální mašinérie v takové míře, jakou svět nepoznal od druhé světové války. Ostatně v předvečer zahájení operace to řekl i veřejně: Je jedno, co uděláme, nebo neuděláme. Washington si vždy najde záminku, a spustí to proti nám tak či tak.

Česká protektorátní „genetika“

Kola válečnické propagandy se na Západě okamžitě naplno roztočila. U nás o to více, že máme „geneticky“ zažitý protektorát Böhmen und Mähren. I dnes se naši kolaboranti soustředili především na vyčištění týlu: Zákaz poslechu cizích rozhlasových stanic se prozatím netrestá smrtí, ale projevení cizího názoru je již ošetřeno ohnutými paragrafy na trestný čin „schvalování a podpora ruské agrese“.

Rušičky jedou naplno a likvidují jedno nezávislé médium za druhým. Za pomoci vládních nařízení a hackerských útoků svobodně informující weby „odstřelí“ a vyřadí z provozu. Jen některé, jako Protiproud (i díky štědré finanční podpoře svých mnoha věrných čtenářů-spolubojovníků), zatím z obklíčení našly cestu a opevnily se v elektronických „bunkrech“, od nichž ze zahraničí opět „vysílají“.

V této souvislosti znovu naléhavě apelujeme: rozesílejte všemi cestami novou adresu „protiproud.info“. Stále ještě tisíce lidí nevědí, že jsme opět on-line. Zdánlivě paradoxně to vědí naši krajané v Německu a celé západní Evropě, v USA, v Austrálii a na dalších místech světa (alespoň podle jejich dopisů na naši novou mailovou adresu redakce@protiproud.info) více než mnozí u nás doma. Ono to ale má logiku. Protektorátní atmosféra natolik zesiluje účinky cenzury, výhrůžek a obludné propagandy, že to se „starým Západem“ nelze srovnávat. Prosíme: pomozte nám, jak to jde.

Jsme v tom spolu. A velký dík všem, kteří se již přidali!

Zákaz zneužívání přijímačů.

Přísné tresty za poslech rozhlasu z ciziny.

Nařízení Rady pro obranu Říše o mimořádných rozhlasových opatřeních. - Za rozšiřování zahraničních zpráv i trest smrti.

Z Berlína 1. září. (ČTK.) Na podkladě Vůdcova výnesu o zřízení ministerské rady na obranu Říše z 30. srpna t. r. se nařizuje takto:

§ 1. Naslouchání zahraničních rozhlasových vysílání jest zakázáno. Kdo proti tomu jedná, bude potrestán kázní. V lehčích případech může býti uznáno na vězení. Používané přijímačské přístroje budou zabaveny.

§ 2. Kdo rozšiřuje zprávy zahraničních vysílání, bude potrestán kázní a ve zvláště těžkých případech smrtí.

§ 3. Vězením nebo kázní bude dále potrestán, kdo bude jednat proti

§ 4. Ustanovení tohoto nařízení neplatí pro ono jednání, které se děje při výkonu služby. Pro projednávání a rozhodování o provinilech proti tomuto nařízení jsou příslušny zvláštní soudy. (Sondergerichte.)

§ 6. Říšský ministr pro lidovou osvětu a propagandu vydá právní a správní předpisy, nutné k provedení a doplnění tohoto nařízení, zvláště může vydat předpisy o odebrání rozhlasových přístrojů.

§ 7. Toto nařízení nabývá okamžitě platnosti.

V Berlíně 1. září 1939.
Ministerská rada pro obranu

Z jako zákaz

Tak jako za německého protektorátu se i v tom dnešním bruselském už vynořila celá armáda českých udavačů, kteří hlídají sociální sítě a nahlašují policii každého, kdo vyjádří jiný než oficiální protiruský postoj. V nebezpečné hře na přípravu třetí světové války naše protektorátní vláda vyzývá (tak, jako za německé okupace): „agents Mosky“ je třeba vyhledávat a důsledně odhalovat! Je třeba být bdělí, neboť se mohou skrývat všude. Od prodavačky, novináře, umělce až po poslance parlamentu. Je třeba je udat a společensky eliminovat.

Jak to bude vypadat v praxi, sdělil tento týden v rozhovoru ministr spravedlnosti Pavel Blažek za ODS (tak řečený mafián Don Pablo), podle kterého je třeba vytvořit k cenzuře jiných názorů přímo zákon: „Musíme vyřešit, jak by stát mohl reagovat a efektivně zasáhnout proti dezinformačním webům – jak je dočasně či trvale uzavřít. Musíme připravit právní úpravu a zabránit, aby cizí stát mohl šířit poplašné zprávy a dezinformovat naše obyvatelstvo,“ uvedl ministr Blažek. Zda tím „cizím státem“ myslel také USA či Británii neřekl (to by už sám mazal do „díry“).

Je prý třeba také zatočit s těmi, kdy by jakkoliv chtěli použít písmeno „Z“ (stalo se symbolem ruské operace na Ukrajině, neboť jsou jím označena armádní vozidla). Nikdo sice neví, co to písmeno znamená (podle jednoho výkladu „Zadání bude splněno“), ale je „na indexu“. Na otázku, zda je možné používání písmene „Z“ trestat, Don Pablo odpověděl: „Pokud to bude vyhodnoceno, že Zetko se šíří kvůli omlouvání či popírání ruské agrese na Ukrajině, je třeba to nechat vyhodnotit orgány činné v trestním řízení a soudy.“

Tohle nevymysleli jejich předchůdci ani za Heydrichiády!

Mafiáni v rozpacích

A jak že budou soudruzi ve vládě posuzovat, který názor je „jen hloupý“ a který už „vysloveně nebezpečný“? I na to má totalitní ministr (ne)spravedlnosti odpověď: „To už dnes mohou posuzovat orgány činné v trestním řízení. Lidé, kteří toto budou vyšetřovat a řešit, musejí mít nezpochybnitelnou erudici a zkušenost, aby si byli schopní před soudem svůj postup obhájit. Co bychom měli začít zkoumat, je, jak jsou dezinformační weby placené a jak se jim dostávají peníze například skrze reklamu. Bavili jsme se na vládě o tom, že dokonce některé státní orgány – možná omylem – občas inzerovaly na webech, které si dnes zaslouží vypnout.“

Těžko říci, které weby, kde údajně v minulosti inzerovala ministerstva, měl cenzor v ministerském křesle na mysli, ale na těch vládou zakázaných (a přes společnost NIC.cz vypnutých) to určitě nebylo. Ty byly od příjmů z inzerce odříznuty již dávno předtím. A tak dodnes fungujeme – a zvládli jsme i finančně náročné „znovuzrození“ – jen díky příspěvkům našich skvělých čtenářů. A věříme, že nás i nadále nenechají na holičkách, i kdyby se Don Pablo a jeho vládní mafiáni vztekli. Ostatně – sami si nejsou tak úplně jistí.

Pavel Blažek

Proti „schvalovatelům agrese“, kterých už policie eviduje několik set, je prý třeba postupovat brutálně, ale přitom současně dál vyvolávat zdání zákonnosti či dokonce demokracie: „Je to hodně citlivé, ale bylo by chybou, kdyby stát nic nedělal. U některých případů je riziko, že se u soudu případ prohraje. V takových případech ale bude i tak dobré, že se případ projedná, než kdyby se s tím nedělalo vůbec nic. Bude to mít totiž výchovný a preventivní efekt. Kdyby všichni viděli, že stát nijak nezasahuje, na každé druhé zdi bude načmárané „Z“, hrozí se Blažek – a vlastně tak přiznává, že žádná represe nakonec svobodu slova nezničí zcela. A ta „výchova a prevence“ zastrašením veřejnosti, aby se neodvažovala vyjadřovat svobodně své názory pod sankcí vězení, je typickou „výchovou před Verdunem“. Bolševismus Fialovy ODS „bez závoje“.

Po kom dřív skočit?

A kdo že mezi schvalovače a podporovatele patří? Bdělá média začala hledat osvědčeným způsobem nepřítele ve vlastních řadách. Do jejich hledáčku se dostala i dříve kolaboranty oslavovaná legenda české investigativní novinářiny (významným způsobem přispěla k rozkrytí kauzy kolem lehkých topných olejů), nositelka „kavárenské“ ceny Ferdinanda Peroutky za přínos české žurnalistice Jana Lorencová. Dovolila si totiž napsat, co si myslí o celém tom cenzorském tažení. Že je to prostá (a sprostá) propagandistická mašinérie likvidující svobodu slova a projevu.

Na své facebookové stránce se zeptala svých sledujících: „Prosím, poradte mi: Smím napsat nebo říct nahlas, že věřím Putinovi, nebo tím riskuji kriminál?“ Kromě toho také vyzvala vládu, aby přestala dodávat kyjevským pučistům zbraně: „Český národe, přestaň být zbrojnicí Ukrajiny, jinak se vyplní proroctví moudrých, že Praha bude roznesena na koňských kopytech. Možná se už plní.“ A nakonec si dovolila i konstatovat, že probíhá „dobývání Ruska jako poslední bašty světového míru“. Cena necena, staré zásluhy se nepočítají. Špatně skončí.

Jdou po nás

Mediálně hodně propíranou kauzou se stal věčně pronásledovaný ostravský bard Jaromír Nohavica, když odmítl vrátit Puškinovu medaili, s tím, že vyznamenání nedostal za válčení ale za písničky. A i když se později sebezáchovně „postavil proti válce“, nebylo mu to už nic platné, a pořadatelé dle nejlepších protektorátních tradic v některých městech zrušili jeho koncerty. Tento týden nicméně už koncertoval v nabitém sále v Hodoníně. Pořadatelé doufali v „protesty“ vládních ukrajinských aktivistů, ale přepočítali se: Nakonec mu aplaudoval nabitý sál.

Po první odehrané skladbě řekl: „Všechno, co vám chci dnes říci, najdete v mých písničkách. Protože moje písničky jsou kronika mého života.“ Poté následovala písnička „Pánové nahoře“. „Toto je píseň, kterou jsem napsal na konci osmdesátých let. Když budete pozorně poslouchat, pochopíte, proč ji hraji teď,“ dovolil si říct, než zazpíval slavnou „Jdou po mně, jdou“.

U Kyjeva za Prahu?

Zahalují se také pomníky našich osvoboditelů z německého protektorátu (nejen ten u Národního muzea v Praze, o němž jsme psali), divadla vyrazují ruské autory (nejen Čajkovského Střevíčky, které „zakázalo“ norské (!) vedení našeho původně Národního divadla).

Česká televize zase vyřadila z vysílání Vláčilovy „Stíny Horkého léta“ s Jurajem Kukurou a Martou Vančurovou – úplně stejně jako za předchozí „normalizace“ třeba film Ucho (také ten by už v dnešní fyzické atmosféře opět neprošel). Do třetění kolem takzvaných ukrajinských uprchlíků se totiž nehodilo, aby Češi sledovali film o zločinech ukrajinských Banderovců v našem pohraničí, když nyní jejich dědicové, náckové, bojují tak statečně proti Moskvě – přesně jako za druhé světové války. Nebo aby snad lidi nenapadlo, co nás od „uprchlických“ zločineckých gangů z Ukrajiny brzy čeká.

Tištěný program

Webový program

A to jsme zatím ještě teprve na začátku všech procesů – včetně těch politických s masovou výrobou „vězňů svědomí“, kteří jsou opět označováni za „ztroskotance a zaprodance“. Vše závisí na tom, jak

se bude vyvíjet situace na globálním válčišti, ve které se to ukrajinské již definitivně proměnilo. Pokud by se globalistům podařilo Putina významně oslabit, znamenalo by to i počátek mnohem tvrdších represí, proti všem bojovníkům za obnovení svobody v naší zemi a na celém Západě. Naštěstí to není příliš pravděpodobné. Rusko ještě nikdy nikdo nedobyl.

Jen v tomto smyslu opravdu platí “ucouraná” propagandistická mantra, že u Kyjeva se bojuje za Prahu. Ale za Prahu (Českou republiku) svobodných lidí. Nikoli globálních otroků, které má na popravu připravit vládní protektorátní propaganda.

AUTOR: Radek Pokorný

[ZDROJ](#)